

چیستی نسبت دین و سرمایه اجتماعی با نگره فلسفی

(موردکاوی: پایش آیات قرآن در نظام و حیانی)

حسین خنیفر^۱، سمیه بابائیان مهابادی^۲، فائزه طاهری نژاد^{۳*}

۱. استاد گروه مدیریت، پردیس فارابی دانشگاه تهران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازارگانی پردیس فارابی دانشگاه تهران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی پردیس فارابی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۹۴/۲/۳۱؛ تاریخ پذیرش: ۹۴/۳/۱۰)

چکیده

سرمایه اجتماعی مؤلفه‌ای است که در حوزه مدیریت و علوم رفتاری و در نگره فلسفی و وحیانی، بهویژه در کتاب‌های آسمانی به آن پرداخته شده و در سده اخیر در حوزه تحقیقات مدیریت و فلسفه حیات انسانی به عنوان موضوعی حیاتی مطرح بوده است. در این مقاله که دو جنبه نگاه وحیانی و نگره علمی (مدیریتی) مطمح نظر خواهد بود، سعی کرده‌ایم با نگاهی میان‌رشته‌ای و حرکت در مرزهای دانش به این مفهوم از منظر فلسفی، مدیریتی و دینی پیردازیم؛ از طرفی برخی سرمایه اجتماعی را دارای پایه عقلانیت فلسفی دینی می‌دانند. روش تحقیق تحلیل محتوا بوده است و با مطالعه تطبیقی و همگنی آیات وحیانی بر مؤلفه‌های مدل بانک جهانی در موضوع سرمایه اجتماعی به نتایج جالبی از این نگره رسیده‌ایم که بیانگر تشویق دین میان اسلام به عضویت در شبکه‌های غیررسمی است و نسبت قریب دین و سرمایه اجتماعی در فلسفه حیات را نمایان می‌کند.

واژگان کلیدی

سرمایه اجتماعی، نسبت دین و سرمایه اجتماعی، نظام وحیانی، نگره فلسفی.

مقدمه

با کاوش در ادیان قبل از میلاد تا عصر حاضر مشاهده می‌کنیم که بسیاری از مفاهیم فاخر دینی با مبانی زندگی بشری و اجتماعی آمیخته است. این مهم در دین اسلام بیشتر خود را نشان می‌دهد. به طور مثال امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «الفقه ثم التجارة؛ يعني ابدا باید تفقه کرد و سپس دست به تجارت زد». در زمینه مدیریت نیز مبانی و مفاهیم آن در دین از زمان دیرین مورد توجه بوده است تا جایی که آیت‌الله شیرازی می‌نویسد: اگر فقه ۱۰۰٪ از زمان داشته باشد، ۹۹٪ جزء آن مدیریت و یک جزء آن مبانی فقهی و دینی است (شیرازی، ۱۳۵۷: ۳).

حال بعد از عبور از هزاره دوم و پا گذاشتن به هزاره سوم، که به‌زعم برخی صاحب‌نظران پایان عصر اضطراب^۱ و آغاز عصر افسردگی^۲ بشر است (مورفی، ۲۰۰۳)، مفاهیم جدیدی در حوزه‌های میان‌رشته‌ای^۳ ظهور یافته‌اند که از آن جمله مقوله و مفهوم سرمایه اجتماعی^۴ است که مورد توجه پژوهشگران حوزه‌های مختلف علوم اجتماعی قرار گرفته و بهمین دلیل تحقیقات متعددی در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی مرتبه با سرمایه اجتماعی صورت گرفته است. از جمله می‌توان به تحقیقات مختلفی در زمینه نسبت آموزه‌های دینی و باورهای مذهبی با سرمایه اجتماعی اشاره کرد.

1. Anxiety

2. Depression

^۳. شایان ذکر است که سرمایه اجتماعی مفهومی کاربردی در حوزه‌های مختلف از جمله در علوم رفتاری (جامعه‌شناسی، علوم اجتماعی، روانشناسی، مدیریت و کارآفرینی) است و از جهتی نیز در سایر حوزه‌ها مانند حقوق و علوم سیاسی کاربرد دارد. مضاراً اینکه این مقوله در موسوعه روایی و نص وحیانی قرآن کریم به تلویح و تصریح مورد تأکید و اشاره واقع شده است و در ادامه مقاله می‌توان شاهد آیات مورد استفاده با مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی بود.

4. Social capital

سرمایه اجتماعی به مثابه یکی از کلیدی‌ترین مفاهیم دیرینه در ادیان و علوم اجتماعی و تشکیل‌دهنده یکی از بنیان‌های فرهنگی جوامع دیرین و نوین، در کتاب عناصری مانند باورهای اعتقادی و عقلانیت و حاکمیت قانون، در میان اندیشمندان علوم اجتماعی جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است؛ به بیان دیگر، سرمایه اجتماعی به عنوان جوهر و بنیان جامعه نوین از طریق فرایند ایجاد ارتباط و اعتماد در شبکه‌های ارتباطی در جامعه فردگرا، مانع ذره‌ای شدن جامعه، از خود بیگانگی و رشد فزاینده انحراف‌های اجتماعی می‌شود و از طریق ایجاد ارتباط در میان افراد، کنش را تسهیل می‌بخشد (فصیحی، ۱۳۸۶: ۸۰).

بیان مسئله

سرمایه اجتماعی از موضوعات مهم و تأثیرگذاری است که در کشورهای مختلف برای تحقق اهداف اجتماعی، اقتصادی و ... از ظرفیت آن بهره می‌گیرند و نقش بسزایی در سلامت و انسجام جوامع دارد. تکوین سرمایه اجتماعی مستلزم عواملی خواهد بود که یکی از مهم‌ترین آنها دین است و بخش مهمی از معارف و دستورهای ادیان الهی نیز به تبیین روش‌های زندگی اجتماعی و فردی ایده‌آل و مطلوب در جامعه و تحقق الگوی انسان کامل و شایسته در دنیا و آخرت اختصاص دارد (ضرغامی، ۱۳۸۶: ۷۰). از طرفی در حوزه دینی، انسان موجودی مختار و رفتارهای او تعیین‌کننده حدود و فاصله‌اش با دیگران است؛ این اختیار به او اجازه می‌دهد تا مقوله ارتباطات، تأثیر و حوزه نفوذ خود را تعریف کند و در قبال اعمال خویش پاداش یا جزا بگیرد و نسبت خود را باز تعریف کند (Swinburne, 2003, p.142).

دین به عنوان ارزشی متعالی با کارکردهایی چون انضباط‌بخشی، حیات‌بخشی و انسجام‌بخشی سازوکارهایی را موجب می‌شود که در قالب آنها سرمایه اجتماعی شکل می‌گیرد (کتابی و دیگران، ۱۳۸۳: ۱۷۰).

دغدغه اصلی ما در این مقاله یافتن مؤلفه‌های مشترک بین نظام و حیانی و مقوله سرمایه اجتماعی است؛ همان‌طور که در آیه ۲ سوره مائدہ:^۱ «در نیکوکاری و پرهیزگاری با یکدیگر همکاری کنید، و در گناه و تعدی دستیار هم نشوید، و از خدا پروا کنید که خدا سخت کیفر است» و در آیه ۱۰۳ سوره آل عمران:^۲ «همگی به ریسمان الهی که شما را به هم پیوند می‌دهد، چنگ بزنید و از اختلاف و پراکندگی پرهیزید» و در روایتی از امام علی علیهم السلام که می‌فرمایند: «به خدا سوگند که مراد از اجتماع، پیوستگی و اجتماع پیروان حق است اگرچه اندک باشند» (جوادی آملی، ۱۳۹۱: ۲۷۲) به این مهم اشاره شده است. همچنین یکی از دغدغه‌های اصلی امروزی در رشته‌های علوم انسانی یافتن مناسبات بین رشته‌های مختلف و دست زدن به تحقیقات میان‌رشته‌ای و اصطلاحاً حرکت در مرزهای دانش است، لذا در تحقیق حاضر سعی در شناسایی چیستی نسبت دین و سرمایه اجتماعی با نگرهای فلسفی داریم.

نگره فلسفی به دین

از دین تعریف‌های متعدد و متنوعی ارائه شده است؛ در پشت این تعریف‌ها، حضور رویکردهای مختلف به جهان، انسان و تاریخ (که منبعث از مکتب‌های شناخته‌شده فلسفی، جامعه‌شناسی و روانشناسی هستند) مشاهده می‌شود (علیینی، ۱۳۹۷: ۱۳۹۱).

استاد مطهری در تعریفی از دین بیان می‌کنند: دین هم برای سازگار کردن محیط اجتماعی با زندگی فرد، یعنی ایجاد عدالت اجتماعی و سازمان متوافق با مصالح عموم و هم در ایجاد توافق و انطباق در روحیه فرد با مصالح عالیه اجتماع لازم و ضروری است

۱. وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْمُعْدُونَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ.

۲. وَاعْصِيُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَيْبِعًا وَلَا تَفْرُقُوا وَإِذْكُرُوا بِعِظَمَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِعِظَمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَّا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهَدُونَ.

(مطهری، ۱۳۸۶: ۷۶-۷۷). ایشان علاوه بر این آورده‌اند که بشر هم از لحاظ شخصی و هم از جنبه اجتماعی نیازمند دین است و دین را سرمایه زندگی و پشتونه اخلاق و قانون می‌دانند (مطهری، ۱۳۷۰: ۴۰۰-۳۹۸).

علامه طباطبایی در تعریف دین می‌گویند: «دین سلوک (فکری، قلبی، قلمی و رفتاری) در زندگی دنیاست که تأمین‌کننده صلاح و سعادت انسان در این جهان است، به‌گونه‌ای که با کمال اخروی و زندگی جاودان حقيقی مطابق می‌باشد»^۱ (طباطبایی، ج ۱۶: ۲۰۲۰).

آیت‌الله جوادی آملی در تعریف دین آورده‌اند که: دین مجموعه قوانین و مقرراتی است که هم به اصول بینشی بشر نظر دارد و هم درباره اصول گرایشی وی سخن می‌گوید و هم اخلاق و شئون زندگی او را زیر پوشش دارد. به دیگر سخن دین مجموعه عقاید، اخلاق، قوانین و مقرراتی است که برای اداره فرد و جامعه انسانی و پرورش انسان‌ها از طریق وحی و عقل در اختیار آنها قرار می‌گیرد (جوادی آملی، ۱۳۸۸: ۲۷).

در نگاه وحیانی، عقل جایگاه بلند مرتبه‌ای دارد و تبلور دین در شرع است و این قاعده وجود دارد که کُلُّ ما حَكْمٌ بِالشَّرْعِ حَكْمٌ بِالْعُقْلِ وَ كُلُّ مَا حَكْمٌ بِالْعُقْلِ حَكْمٌ بِالشَّرْعِ.^۲ با این اوصاف نگاه وحیانی که در قالب شرع است، تفرجگاه عقل نیست، بلکه خود عقل است. از میان تعریف‌های فوق، تعریف آیت‌الله جوادی آملی از جامعیت و ارتباط مناسب‌تری با موضوع سرمایه اجتماعی برخوردار است؛ لذا مبنای کار این پژوهش تعریف ایشان خواهد بود.

۱. «الدين؛ نحو سلوک في الحياة الدنيا يتضمن صلاح الدنيا بما يوافق الكمال الاخروي و الحياة الدائمه الحقيقية».

۲. معنای قاعده آن است که هرگاه عقل به صورت مستقل فعلی را حسن یا قبیح؛ یا فعلی را دارای مصلحت و مفسدہ دانست، کشف می‌کنیم که شارع مقدس نیز نسبت به آن فعل، حکم امر یا نهی دارد. از این حکم عقلی به آن حکم شرعی متقل می‌شویم.

سرمایه اجتماعی

اصطلاح سرمایه اجتماعی قبل از سال ۱۹۶۱ در مقاله‌ای توسط هانی فان از دانشگاه ویرجینی غربی مطرح شد (اعظمی و دیگران، ۲۰۱۳: ۳). اما نخستین بار در اثر کلاسیک جین جاکوب (مرگ و زندگی شهرهای بزرگ آمریکایی) در ۱۹۶۱ و در توضیح شبکه‌های اجتماعی فشرده در محدوده‌های حومه قدیمی و مختلط شهری، حفظ نظافت، نبود جرم و جنایت خیابانی و بهبود کیفیت زندگی، در مقایسه با عوامل نهادهای رسمی مانند نیروهای حفاظتی پلیس و نیروهای انتظامی به کار رفت (اسماعیلی شهمیرزادی، ۱۳۹۲: ۱۲۲).

سرمایه اجتماعی از دو کلمه «سرمایه» و «اجتماعی» تشکیل شده است. اصطلاح سرمایه به ثروت انسانیه (بهویژه آنچه برای تولید ثروت بیشتر به کار می‌رود) اطلاق می‌شود. واژه «اجتماعی» به رفتاری اشاره دارد که هوشیار یا ناهوشیار به سوی سایر مردم جهت‌گیری شده باشد. اسم این صفت کلمه جامعه است که از کلمه لاتین «Socius» به معنای «دوست یا رفیق» مشتق شده است^۱ (حسن‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۶).

سرمایه اجتماعی به جنبه‌هایی از زندگی اجتماعی از قبیل شبکه‌های ارتباطات، سطوح بالای اعتماد بین افراد، هنجارهای همکاری و روابط متقابل اشاره دارد (Honlond et al, 2014, p.491) و در بردارنده مضامینی همچون اعتماد است که پیگیری اهداف مشترک را در میان افراد تسهیل می‌کند (شیرخانی، ۱۳۹۱: ۱۱۵).

دانشمندان مختلف به ارائه تعریف‌های متنوعی در زمینه سرمایه اجتماعی پرداخته‌اند؛ که مهم‌ترین این تعریف‌ها در جدول ۱ آمده است.

۱. چنین ریشه‌یابی نشان می‌دهد که اساساً کلمه اجتماعی از پدیده دوستی ناشی شده و حاکی از دلیستگی شخصی، همکاری، یکپارچگی، احترام متقابل و احساس شفقت مشترک است (حسن‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۶).
۲. اگرچه نزدیک به یک قرن از اولین نویت کاربرد ترکیب سرمایه اجتماعی در ادبیات اقتصادی و اجتماعی غرب می‌گذرد، کاربرد وسیع این واژه و توجه به این وجه از پدیده‌های اجتماعی عمده‌ای از چهار دهه گذشته تجاوز نمی‌کند. با وجود این تنها طی چند سال اخیر بحث درباره سرمایه اجتماعی علاقه محققان و پژوهشگران ایرانی را به خود جلب کرده است (آیاغی، ۱۳۹۲: ۱۵).

صاحب نظران	تعریف سرمایه اجتماعی
بیکر ^۱	منبعی که افراد از ساختارهای مشخص اجتماعی به دست می‌آورند و سپس برای تعقیب منافعشان استفاده می‌کنند و آن به وسیله تغییر در روابط میان افراد ایجاد می‌شود.
برت ^۲	دوستان و همکاران که از طریق آن افراد فرستهای برای استفاده از سرمایه مادی و انسانی دیگران به دست آورده‌اند.
کلمن ^۳	نوع خاصی از منابع اجتماعی که در دسترس کنشگران قرار می‌گیرد و خلاف دیگر انواع سرمایه‌ها در ساختار روابط میان کنشگران تعییه شده است.
فوکویاما ^۴	به سادگی سرمایه اجتماعی را می‌توان مجموعه‌ای از ارزش‌ها یا هنجارهای رسمی تعریف کرد که اعضای گروه مشترک‌آن باور دارند و همکاری بین آنها را مجاز می‌کند.
پوتنم ^۵	ویژگی‌های سازمان‌های اجتماعی مانند شبکه‌ها، هنجارها و اعتماد که همبستگی و همکاری برای منابع دوسویه را تسهیل می‌کنند.
ناهایپیت و گوشال ^۶	جمع منابع بالقوه و بالفعل در دسترس افراد ناشی شده از شبکه روابط متعلق به فرد یا واحد اجتماعی. در نتیجه سرمایه اجتماعی هم شامل شبکه و هم شامل دارایی‌هایی است که احتمال پسیج شدن آن از طریق شبکه وجود دارد.
پنر ^۷	شبکه‌ای از روابط اجتماعی که رفتار افراد و در نتیجه رشد اقتصادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
ول کاک ^۸	اطلاعات، اعتماد و هنجارهای متقابل که در شبکه‌های اجتماعی یک فرد قرار می‌گیرد.
ملر ^۹	سرمایه اجتماعی شبکه‌ای از جوامعی است که در انتقال دانش و منابع با هم سهمی هستند.
اسپلربرگ ^{۱۰}	سرمایه اجتماعی به عنوان یک منبع اجتماعی در روابط میان افراد یافت می‌شود و در برگیرنده شبکه‌های اجتماعی، ساختار حمایتی، مشارکت اجتماعی، مدنی و سیاسی و همچنین اعتماد بین افراد و نظام‌های اجتماعی است.

جدول ۱. تعریف سرمایه اجتماعی از دیدگاه صاحب نظران

1. Baker
2. Burt
3. Coleman
4. Fukuyama
5. Putnam
6. Nahapiet & Goshal
7. Pennar
8. Woolcock
9. Mellor
10. Spellerberg

البته باید اذعان کرد با وجود تعریف‌های متنوع ارائه شده درباره سرمایه اجتماعی، بسیاری از تحقیقات نتیجه گرفته‌اند که این دیدگاه‌های متغیر پیرامون سرمایه اجتماعی جدای از هم نیستند، بلکه کامل‌کننده یکدیگرند (بانک جهانی، ۱۹۸۸)؛ لیکن از میان تعریف‌های ارائه شده مبنای این پژوهش تعریف اسپلبرگ در زمینه سرمایه اجتماعی است.

مناسبات فلسفی دین و سرمایه اجتماعی

رابطه بین دین و فلسفه اجتماعی ناظر به این نگاه فلسفی است که انسان ذی‌وجودی ذی‌عقل نسبت به سایر مخلوقات خداوندی رسالتی فراسویی دارد؛ لذا وقتی به سرمایه اجتماعی موجود زنده‌ای مثل انسان نگریسته می‌شود، فلسفه حیات بعد از ممات که نتیجه نقش در حیات عمر کوتاه آدمی است، شامل می‌شود. و بنا به نص بسیاری از متون علمی و روایی، کلیت سرمایه وجودی انسان، در این جهان نمایان نخواهد شد. بخشی از فلسفه وجود انسان و به نمایش گذاشتن سرمایه اجتماعی وجودیش برای ساختن حیات بعدی است (خنیفر، ۱۳۹۳: ۲).

سرمایه اجتماعی محصول تعاملات اجتماعی میان افراد است و هنجارهایی که در جامعه سبب ایجاد آن می‌شوند باید دارای ویژگی‌هایی از جمله صداقت، تعهد، اعتماد، جوانمردی، مشارکت و وفاداری باشند که این ویژگی‌ها به عنوان بایدهای دین در جامعه اسلامی مطرح هستند.

سرمایه اجتماعی به عنوان یکی از مهم‌ترین مسائل اجتماعی و پتانسیل قدرت مردمی، مورد توجه بسیاری از اندیشمندان قرار گرفته است (محمدی و دیگران، ۱۳۹۲: ۱). در میان عناصری که سرمایه اجتماعی را به وجود می‌آورند یا حتی خود به عنوان سرمایه اجتماعی قلمداد می‌شوند، باید دین را نادیده انگاشت. دین یکی از عوامل سازنده کارکردهایی است که سرمایه اجتماعی نیز به نوعی آنها را دارد. افراد بر حسب دین و مذهبی که دارند شاید منشأ مشارکت باشند، مانند حضور در مساجد، تکایا، کلیساها و اماکن مذهبی و زیارتی

(کتابی و دیگران، ۱۳۸۳: ۱۶۹).^۱ به عقیده بسیاری از صاحب نظران، یکی از عوامل مهم در افزایش سرمایه اجتماعی در جامعه، دینداری مردم است. به گفته وبر «مذهب می تواند شبکه اعتمادی در بین افراد ایجاد کند که برای روابط تجاری و مبادله اقتصادی ضروری باشد» (همان).

دین احساساتی را که به جامعه انسجام می بخشد، توجیه عقلانی و پشتیبانی خواهد کرد. به نظر می رسد که باور داشت های همگانی از طریق مناسک دسته جمعی، دلبستگی افراد را به هدف های گروهی تقویت می کند و آنها را بالاتر از منافع صرفاً خصوصی قرار می دهد. دین یگانگی افراد جامعه را با اعضای دیگر تقویت می کند.^۲ ادی هم مهم ترین کار کرده ای دین را تقدس بخشیدن به هنجارها می داند و اینکه هدف های گروهی را بر فراز هدف های خود قرار می دهد. در واقع دین، نظم اجتماعی را مشروع می کند (علینی، ۱۳۹۱: ۱۴۸).

دینداری در کنار سرمایه اجتماعی نقش مهمی در کم کردن بی عدالتی ها و ایجاد احساس یکپارچگی اجتماعی^۳ دارد. دین شعله های خود محوری و خود پرستی را

۱. امام صادق (ع) فرمودند: «اجتماعی از سه نفر از مؤمنان یا بیشتر تشکیل نگرفته، مگر اینکه فرشتگانی همانندشان حضور می یابند که اگر آن جمع دعای خیری کنند، آمین می گویند و اگر آنان از شری به خدا پناه ببرند، از خدا می خواهند که این بدی را از آنان دور کند و اگر آن گروه حاجتی بخواهند، نزد خدا شفاعت می کنند تا حاجت آنان را برأورد» (جوادی آملی، ۱۳۹۲: ۲۷۸).

۲. محور دین مسلمانان، خدا، پیامبر و اهل بیت هستند و بر آنان لازم است در این محور، با یکدیگر در همه امور امور اجتماع و هماهنگی داشته باشند و از تفرقه و جدایی پرهیزند. مصادق آیه شریقه در این زمینه آیه ۱۰۳ سوره آل عمران است که خداوند می فرماید: «همگی به ریسمان الهی که شما را به هم پیوند می دهد چنگ بزنید و از اختلاف و پراکندگی پرهیزید» (جوادی آملی، ۱۳۹۲: ۲۷۷).

۳. رسول خدا ﷺ حتی نگاه های خود را میان اصحاب عادلانه قسمت می کرد و در مجلس، مساوی به روی آنان می نگریست و می فرمود: «چه بد قومی هستند آنان که برای خدا عدالت و قسط را بربا نمی دارند» (جوادی آملی، ۱۳۹۱: ۴۷۹).

فرومنشاند (امین بیدختی و دیگران، ۱۳۹۲: ۴۸). همچنین دین باوری و تعهد دینی رابطه مستقیمی با سرمایه اجتماعی دارد، زیرا سازمان‌های دینی نقش میانجی را در فعالیت‌های دینی ایفا می‌کنند. از آنجا که ادیان از نشست‌های عمومی و مراسم و مناسک خاصی برخوردارند، سبب توسعهٔ شیوهٔ همکاری، تعاون و آگاهی از مسائل اجتماعی می‌شوند (آیاغی، ۱۳۹۲: ۱۷).

بر این اساس دین در انسجام‌بخشی، تحکیم عواطف مشترک، تسهیل در جامعه‌پذیری، تعریف و بازتولید ارزش‌ها و هنجرهای اجتماعی، نقش چشمگیری ایفا می‌کند (محمدی و دیگران، ۱۳۹۲: ۲).

بدیهی است که دین به عنوان ارزشی متعالی سبب به وجود آمدن و شکل‌گیری برخی روحیات و عملکردهایی در زندگی اجتماعی افراد می‌شود که بر هیچ‌کس پوشیده نیست. شاید مهم‌ترین تبعات جدی دین، تحکیم روابط اجتماعی افراد در جامعه باشد (Ellwood, 1993, p.307).

دین و نهادهای دینی دست‌کم با توصل به سه مجموعه از سازوکارها در ایجاد سرمایه اجتماعی مؤثرند.

۱. نهادهای مذهبی این ایده را تبلیغ می‌کنند که روابط مثبت در میان اعضای خانواده و افراد جامعه امر تحسین‌شده‌ای است. نهادهای اسلامی، مسیحی و همچنین سایر ادیان، اعضای خود را در اجرای فریضهٔ فوق تشویق کرده‌اند و آموزش‌های مذهبی بر پایهٔ مواضعی پایه‌ریزی شده‌اند که همواره ایجاد پیوند سالم و اعتمادپذیر بین افراد را توصیه و تأیید می‌کنند.

۲. نهادهای مذهبی از سازوکارهایی استفاده می‌کنند که از آن راه به حمایت رسمی از افراد و خانواده‌ها می‌پردازند. کلیساها و دیگر سازمان‌های مذهبی بیشتر فعالیت‌های خاص را برای تقویت تعامل و روابط مثبت میان اعضای جامعه سازماندهی می‌کنند. از یک سو افراد با حضور در مراکز مذهبی، اوقاتی را با هم می‌گذرانند و از سوی دیگر با ایجاد

اردوگاه‌های خانوادگی به ارائه کمک‌های مشورتی، آموزشی، پرورشی و ... مبادرت می‌ورزند که فرصت‌های پیوند بین افراد را تقویت می‌کنند. به‌نظر می‌رسد هرچه افراد از طریق حضور در مراکز عبادی، بیشتر در کنش متقابل با یکدیگر قرار گیرند، رابطه آنها با یکدیگر مثبت و گرم‌تر خواهد شد (خنده‌رو، ۱۳۸۷: ۶۳).

۳. سومین مجموعه از سازوکارها شامل نقش مذهب در ایجاد فروبستگی در رابطه اجتماعی از طریق متصل کردن دوستان و اعضای خانواده در یک گروه اجتماعی همانند خواهد بود. یعنی اتصال و همبستگی بین اجزا و عناصر یک مجموعه مد نظر بوده و نقش دین در این اتصال است (گنجی، ۱۳۸۳: ۱۸۰).

توجه به نکات فوق مشخص می‌کند که رابطه بین نهادهای اجتماعی دین و شبکه‌های ارتباطی افراد، توجه جامعه‌شناسان زیادی را به خود جلب کرده است و پیام‌هایی که آن نهادها به افراد جامعه ارسال می‌کنند و نظام‌هایی که فراهم خواهند کرد و شبکه‌های اجتماعی که ایجاد می‌کنند، همگی منشأ و مبنای برای ایجاد سرمایه اجتماعی هستند (كتابي و ديگران، ۱۳۸۳: ۱۶۹).

پیشینهٔ پژوهش

ماهیت وحدت‌بخش دین موجب شده است که آن را عامل جدی و مهمی در افزایش سرمایه اجتماعی در نظر بگیرند. دین با افزایش همبستگی میان مردم، موجب می‌شود که روابط آنان قوی‌تر شود. بر این اساس، افراد دیندار بیش از دیگران به روابط اهمیت می‌دهند. این افراد بیشتر در فعالیت‌های اجتماعی و بشردوستانه شرکت می‌کنند. همچنین مناسک جمعی مذهبی، ارتباطات شخصی و مستقیم میان مؤمنان را بیشتر می‌کند. باورهای دینی با پیوند دادن افراد جامعه و همنوعان، انسجام اجتماعی را تقویت خواهد کرد و با تقویت اهداف خیرخواهانه و بشردوستانه همانند کسب رضایت خداوند، زمینه افزایش سرمایه اجتماعی را فراهم می‌آورد (درخشش و ديگران، ۱۳۹۰: ۸۴).

با توجه به مطلب فوق، موضوع دین و سرمایه اجتماعی توجه محققان بسیاری را به خود جلب کرده و تحقیقاتی به منظور بررسی رابطه بین دین و سرمایه اجتماعی در سال‌های گذشته در ایران انجام گرفته است که در اینجا به برخی از آنها می‌پردازم:

کتابی و دیگران (۱۳۸۶) در مقاله‌ای با عنوان "دین، سرمایه اجتماعی و توسعه اجتماعی فرهنگی"، مذهب در شکل ناب و پویای خود را به عنوان نیرویی تلقی می‌کنند که در ایجاد سرمایه اجتماعی نقش بسزایی دارد و به نظر می‌رسد که تغییر در کیفیت آن به تغییر در سطح برخورداری از سرمایه اجتماعی نیز منجر می‌شود، به این معنا که هرچه افراد یک جامعه مذهبی‌تر باشند، سرمایه اجتماعی آنها افزایش خواهد یافت و افزایش سرمایه اجتماعی به افزایش توسعه اجتماعی و فرهنگی منجر خواهد شد.

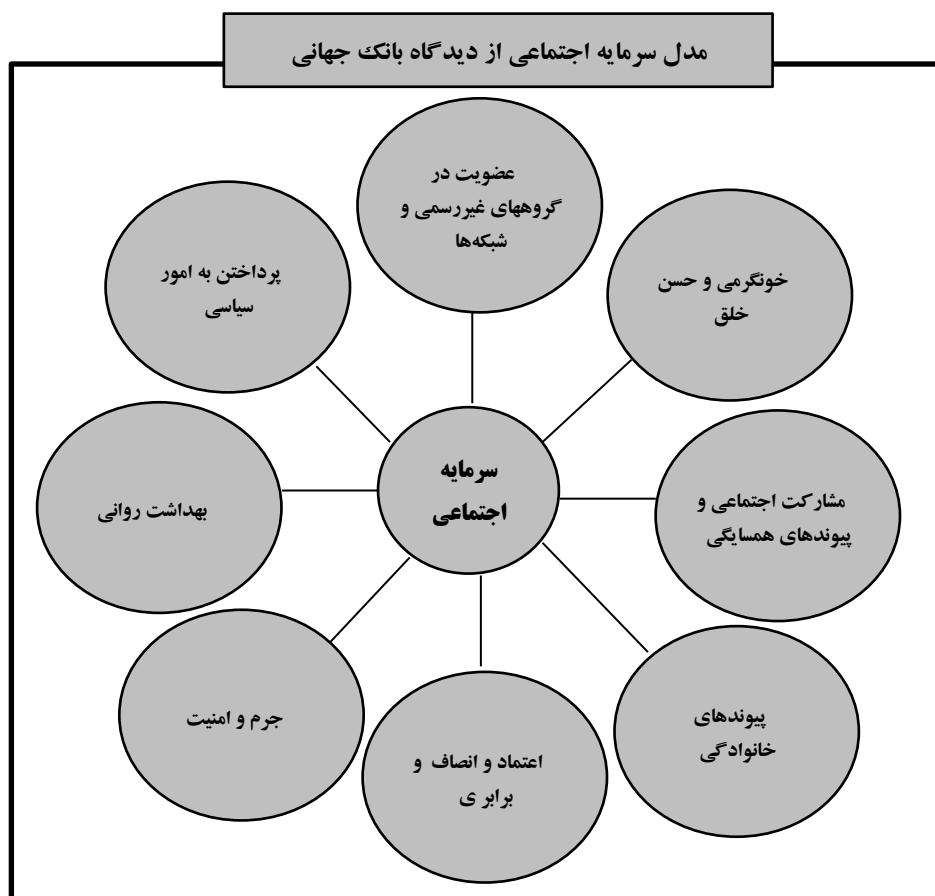
براتلو و صنایع (۱۳۸۸) در پژوهشی با عنوان "درآمدی بر سرمایه اجتماعی بر پایه عقاینت دینی" مدلی شناختی به منظور نهادینه کردن بعدی از اندیشه اجتماعی دینی ارائه کرده‌اند. در این مدل دو جریان ایجابی و بازدارنده در تعامل با سرمایه اجتماعی دیده می‌شود؛ اول امر به پسندها و شایستگی‌ها نسبت به سرمایه اجتماعی نقش ایجابی، توسعه بخشی و تکمیلی دارد و دوم اینکه نهی از ناپسندها و ناشایستگی‌ها با حفظ و پاسداشت سرمایه اجتماعی، مانعی در برابر به‌هدر رفتن آن است.^۱

۱. خداوند در سوره اعراف آیه ۱۵۷ می‌فرماید: «همانان که از این فرستاده، پیامبر درس نخوانده -که [نم] او را نزد خود، در تورات و انجیل نوشته می‌یابند- پیروی می‌کنند؛ [همان پیامبری که] آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد، و از کار ناپسند باز می‌دارد». همچنین آیه ۱۰۴ سوره آل عمران نیز به این مهم توجه دارد: «و باید از میان شما، گروهی، [مردم را] به نیکی دعوت کنند و به کار شایسته وادرند و از زشتی بازدارند، و آنان همان رستگارانند». در آثار و برکات امر به معروف و نهی از منکر امام باقر علیه السلام فرمودند: «به راستی که با امر به معروف و نهی از منکر، راه‌ها امنیت می‌یابد، کسب‌ها حلال می‌شوند، حقوق غصب شده بازگردانی می‌شوند و زمین‌ها آباد می‌گردند و از دشمنان خدا دادخواهی شده و امور سامان می‌یابد» (جوادی آملی، ۱۳۹۱: ۵۰۹).

در خشنه و ردادی (۱۳۹۰) در تحقیق متفاوتی با عنوان "کژکار کردهای سرمایه اجتماعی و نقش دین در بهبود آن" آورده‌اند که اسلام سرشار از مفاهیم سرمایه اجتماعی است. مثلاً رسول خدا علیه السلام، نه سرمایه فیزیکی چندانی داشتند و نه سرمایه انسانی گستردۀ‌ای، همه سرمایه پیامبر علیه السلام همین سرمایه اجتماعی بود که زمان و مکان نمی‌شناخت. محققان در این تحقیق مصادق کلمه سرمایه اجتماعی را الفت می‌دانند. در آیه شریفه ۱۰۲ سوره آل عمران^۱ خداوند می‌فرماید: «و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید، و پراکنده نشوید؛ و نعمت خدا را بر خود یاد کنید: آنگاه که دشمنان [یکدیگر] بودند، پس میان دل‌های شما الفت انداخت، تا به لطف او برادران هم شدید؛ و بر کنار پرتگاه آتش بودند که شما را از آن رهانید.» و این یعنی منشأ اعتماد و پیوندهای میان افراد جامعه از خداوند است و این معنای سرمایه اجتماعی اسلامی محسوب می‌شود. همچنین پیشنهاد می‌شود که آموزه‌های دین به کار گرفته شوند تا از عوارض نامطلوب سرمایه اجتماعی کاسته شود.

سوابقی از پژوهش‌های انجام گرفته در رابطه با دین و سرمایه اجتماعی ارائه شد. تحقیق حاضر در نظر دارد با کاوش در آیات نظام و حیانی، به تطبیق مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی از دیدگاه بانک جهانی (چون از منظر این دیدگاه همه تعریف‌های سرمایه اجتماعی مکمل یکدیگر هستند؛ ابعاد ارائه شده با توجه به جامعیت تعریف‌هاست) با آیات شریفه قرآن کریم بپردازد. مدلی که در ذیل ارائه شده، نشان‌دهنده ابعاد سرمایه اجتماعی طبق تعریف است که پس از آن، نتایج تطبیق این مؤلفه‌ها با آیات ارائه خواهد شد.

۱. وَاعْصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّوا

شکل ۱. مدل سرمایه اجتماعی از دیدگاه بانک جهانی (ترکزاده و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۲۱)

تحلیل و مطالعه تطبیقی (همگنی آیات وحیانی بر مؤلفه های مدل بانک جهانی)

در جدول ۲ آیات متنخی درباره اصطلاحات دینی و دلالت آنها بر مؤلفه های سرمایه اجتماعی آورده شده است.

چیستی نسبت دین و سرمایه اجتماعی با نگره فلسفی (مورد کاوی: پایش آیات قرآن در نظام و حیانی) ۱۸۹

ردیف	تحلیل	مولفه‌های همگن (واژگان کلیدی)	ترجمه	آیه کریمه	ردیف
۱	<p>در این آیه بحث نهایی که همان مسئله اتحاد و مبارزه با هر گونه تفرقه باشد، مطرح شده و به نعمت بزرگ اتحاد و برادری اشاره کرده است و مسلمانان را به تفکر در وضع اندوهبار گذاشته، و مقایسه آن پراکنده‌ی با این وحدت دعوت می‌کند، و می‌گوید: فراموش نکید که در گذشته چگونه با هم دشمن بودید، ولی خداوند در پرتو اسلام و ایمان دل‌های شما را به هم مربوط ساخت، و شما دشمنان دیروز، برادران امروز شدید اذکروا نعمة الله علیکم اذ کتم اعداء فالف بین قولکم فاصحتم بمعنه اخوان و جالب توجه اینکه کلمه نعمت را دو بار در این جمله تکرار کرده است و به این طریق اهمیت موهبت اتفاق و برادری را گوشزد می‌کند.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • الفت • اجتماع‌گرایی • اتحاد • پرهیز از • تفرقه 	<p>و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید، و پراکنده نشوید؛ و نعمت خدا را بر خود یاد کنید: آنگاه که دشمنان [یکدیگر] بودید، پس میان دل‌های شما الفت انداخت. تا به لطف او برادران هم شدید؛ و بر کثار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهایید. این گونه، خداوند نشانه‌های خوب را برای شما روشن می‌کند، باشد که شما راه یابید.</p>	<p>واعْصِمُوا بِخَلِيلِ اللّٰهِ جَيِّئِماً وَلَا تَرْكُوا وَادِكُروا بِعِصَمَتْ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَغْدَاءَ فَالْفَتْ بَيْنَ قَلْوَكُمْ قَائِمِيْتُمْ بِعُصَمَتِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَّا حُرْفَةَ مِنَ الثَّارِ فَانْقَذَتْ مِنْهَا كَلِيلَكَ بَيْنَ الْلَّهِ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ نَهْتَدُونَ</p>	پریزمی و پیکره‌ها امروز و برادری
۲	<p>آنچه در این آیه در زمینه تعاون آمده، اصلی کلی در اسلام است که سراسر مسائل اجتماعی، حقوقی، اخلاقی و ... را در بر می‌گیرد و طبق این اصل مسلمانان موظف به تعاون در کار نیک هستند و نه در کارهای نادرست و باطل. جالب توجه اینکه بر و تقو هر دو بام ذکر شده‌اند، که یکی جنبه اثباتی دارد و اشاره به اعمال مفید است و دیگری جنبه نفی دارد و اشاره به جلوگیری از اعمال خلاف است و به این ترتیب تعاون و همکاری باید هم در دعوت به نیکی‌ها و هم در مبارزه با بدی‌ها انجام گیرد.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • نیکوکاری • همکاری • همدلی (از ویژگی‌های گروه‌های غیررسمی) • پرهیز از تفرقه و گروه‌گرایی • افراطی 	<p>و در نیکوکاری و پرهیز‌گاری با یکدیگر همکاری کنید، و در گناه و تعدی دستیار هم نشوید، و از خدا پروکنید که خداد سخت‌کیفر است.</p>	<p>وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبَرِّ وَالْقَوْىِ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِنْجِلِ وَالْعَذَابِ وَأَتَقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ</p>	ضدرویت در امور اجتماعی
۳	<p>آیه کریمه، به نرمش و لطافت در بیان و انتخاب بهترین کلمات دعوت می‌کند تا از فساد شیطان پرهیز نماید. البته کلمه «بینهم» (در میان آنها) طبق این تفسیر مفهومش این است که شیطان، میانشان را به هم می‌زند، زیرا شیطان همواره برای انسان سعی می‌کند میان مؤمنان و مخالفانشان فساد ایجاد کند یا سعی می‌کند در دل‌های مؤمنان به طرز مرموزی نفوذ و آنها را به فساد و افساد دعوت کند.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • حسن خلق • شیطان‌شناسی • نیکو سخن • لغتن • شیطان‌گزی 	<p>و به بندگانم بگو: «آنچه را که بهتر است بگویند»، که شیطان میانشان را به هم می‌زند، زیرا شیطان همواره برای انسان دشمنی آشکار است.</p>	<p>وَقُلْ لِعِنَادِي يَقُولُوا أَتَى هِيَ أَحْسَنَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلنَّاسِ غَدُوًّا مُّبِينًا</p>	بین‌کردنی

<p>۱۵</p>	<p>این آیه فلسفه سرمایه اجتماعی قوی پیامبر ﷺ را نرمخوبی و معجب بیان می کند و یادآور می شود که برای ایجاد یک سرمایه اجتماعی قوی، تندخوبی عامل مخوبی است. مضاف بر نرمخوبی، خداوند گذشت، بخشش و مشارکت را نیز از عوامل لازم برای تثبیت سرمایه اجتماعی و جلوه کردن فلسفه حیات به شمار می آورد.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • نرمخوبی • گذشت و بخشش • مشارکت • مشورت 	<p>پس به [برکت] رحمت الهی، با آنان نرمخوب [و پربرهر] شدی، و اگر تندخو و سختدل بودی، قطعاً از پیرامون تو پراکنده می شدند. پس، از آنان درکار و برایشان امریزش بخواه، و در کار[ها] با آنان مشورت کن، و چون تصمیم گرفته بر خدا توکل کن، زیرا خداوند توکل کنندگان را دوست می دارد.</p>	<p>فَبِمَا رَحْمَةِ اللَّهِ لَيَتْ لَهُمْ وَلَوْ كَنَّ طَقَا غَلِظَ الْقَلْبَ لَا يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاغْفِ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ لَهُمْ وَشَاوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَرَمْتَ فَقَوْعِلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ</p>	<p>۱۶</p>
<p>۱۷</p>	<p>آیه مورد نظر پس از بیان مفاهیم اساسی دین همچون توحید و یکتاپرستی، راههای مشارکت در اجتماع و استحکام پیوندهای اجتماعی از طریق کمک به افسار مختلف را بیان می کند که مهم ترین آنها نیکی به والدین، همسایه بیگانه، همشنیبین، پیغم و مستتمد، خوششاند، در راهمانده یا برده گان است. همچنین به نیکی کردن نسبت به همه خوشی‌ها و دستور می دهد و به ذی القربی.</p> <p>این موضوع نیز از مسائلی است که در قرآن تأکید فراوان بر آن شده است، گاهی به عنوان صلة رحم و گاهی به عنوان احسان به آنها، در واقع اسلام می خواهد به این وسیله علاوه بر پیوند وسیعی که در میان تمام افراد بشر به وجود آورده، پیوندهای محکمتری در میان اواحدهای کوچکتر و مستشكل تر، به نام فاضیل به وجود آورده تا در برابر مشکلات و حوادث یکدیگر یاری دهن و از حقوق هم دفاع کنند.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • نیکی به خانواده • همیاری همسایگان • کمک به مستمندان • توجه به یتیمان 	<p>و خدا را پیرستید، و چیزی را با او شریک مگردانید؛ و به پدر و مادر احسان کنید؛ و درباره خوششاند و یتیمان و مستمندان و همسایه خویش و همسایه بیگانه و همشنیبین و در راهمانده و برده گان خود [نیکی کنید]. که خدا کسی را که متکبر و فخر فروش است دوست نمی دارد</p>	<p>وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِيِ الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِيِ الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبُ وَالصَّابِرِ بِالْعَنْبُرِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مِنْ كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا</p>	<p>۱۷</p>
<p>۱۸</p>	<p>محبوب ترین بیان در نزد خداوند خانواده است و در آیه کریمه، فلسفه تشکیل خانواده آرامش و مودت است که بهدر حال این آرامش و سکون هم از نظر جسمی است و هم از نظر روحی، هم از جنبه فردی و هم اجتماعی است و از الزامات تشکیل اجتماعات سالم به شمار می آید.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • خانواده • آرامش • رحمت 	<p>و از نشانه های او اینکه از [توغ] خودتان هرسانی برای شما آفرید تا دانه ای آرام گیرید، و میانتان دوستی و رحمت نهاد. آری، در این [تعمت] برای مردمی که می اندیشند، قطعاً نشانه هایی است.</p>	<p>وَمَنْ أَيْمَانِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا تَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَنْقَرُونَ</p>	<p>۱۸</p>
<p>۱۹</p>	<p>اکثر مواردی که در آیات قبل ذکر شده است، زمینه شکل گیری اعتماد در بین افراد به شمار می آیند. در این آیه پروردگار به مؤمنان یادآور می شود که این رشته های اعتماد را از هم گستنی نکنند و از تقلب و فریب و هر آنچه به این اعتماد خدا شه وارد می کند، پرهیزند.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • اعتماد • وفای به عهد • پژوهیز از فریکاری 	<p>و مائند آن [ازنی] که رشته خود را پس از محکم بافقن، [یکی یکی] از هم می گست، مباشد که سوگنهای خود را میان خویش وسیله [قریب و] تقلب سازید [به خیال این] که گروهی از گروه دیگر [در داشتن امکانات] افزون ترند</p>	<p>وَلَا تَكُونُوا كَاذِبِيَنْ قَنَصَتْ غَرَّلَهُمْ مِنْ بَعْدِ فُؤَادِ أَنْكَانَا تَحْذِيْدَنَ أَيْمَانُكُمْ دَخَلَّا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ</p>	<p>۱۹</p>

چیستی نسبت دین و سرمایه اجتماعی با نگره فلسفی (مورد کاوی: پایش آیات قرآن در نظام وحیانی) ۱۹۱

۲۵	در این آیه ضمن اشاره به نعمت وجود پیامبران الهی، از میزانی که همراه با آنها نازل شاهد و آن قرآن کریم است، سخن بهمیان آمده است و هدف از این مهم را برقراری عدل و داد بیان می کند.	• عدل • انصاف • میزان	دلال اشکار روانه کردیم و با آنها کتاب و ترازو را فروود آوردیم تا مردم به انصاف برسخیند.	به راستی [ما] پیامبران خود را با لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْأُنْبَيْتِ وَأَنْزَلْنَا مَهْمُومً الْجَحَابَ وَالْبَيْزَانَ لِتَقُومُ الثَّالِثُ بِالنَّصْطِ
۲۶	سازوکار نظام اسلامی برای برپایی امنیت و جلوگیری از برخورد جرم‌های اجتماعی در نظر گرفتن قصاص برای مجرمان است که در این قصاص، عدالت نیز در نظر گرفته و مجازات مناسب با جرم تعیین می‌شود.	• امنیت • جرم • قصاص • مجرم	اگر بکشی، تو را می‌کشد	۲۷ أَنَّ الْفَسْدَ يَنْهَا
۲۷	در دین اسلام و فلسفه حیات، مودت و دوستی با کسانی سفارش شده است که از بهداشت روانی برخوردار باشند. همان‌طور که آیه مذکور بیانگر این موضوع است که برخی را به دوستی نگیرید، زیرا در قلوب آنها مرضی است که به این دوستی‌ها خاشه وارد می‌کند. لذا برخورداری طرفین از بهداشت روانی، عامل مهمی در شکل‌گیری مودت و ایجاد سرمایه اجتماعی است.	• بهداشت • روانی • سیاستی در دوستی‌ها	می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان بیماری است، در [دوستی] با آنان شتاب می‌وزند. می‌گویند: «می‌ترسمیم به ما حادثه ناگواری بررسد» امید است خدا از جانب خود فتح [منظور] یا امر دیگری را پیش آورد، تا [در نتیجه آنان] از آنچه در دل خود نهفته داشته‌اند پژوهشمن کردد.	۲۸ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْسِيَّ أَنْ تُعْيَسَنَا دَائِرَةً فَقَسَمَ اللَّهُ أَنْ يَاٰتِيَ يَأْتِيَنَا فَيَنْتَهِ بِالْفَتْحِ أَوْ أَنْفَرَ مِنْ عَذَابِهِ فَيَصُبِّحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِيَنَ
۲۸	از نظر اجتماعی و سیاسی، نماز جمعه، یک کنگره عظیم هفتگی است. در حقیقت اسلام، به سه اجتماع بزرگ اهمیت می‌دهد اجتماعات روزانه که در نماز جماعت حاصل می‌شود؛ اجتماع هفتگی که در مراسم نماز جمعه است و اجتماع حج که در کنار خانه خدا هر سال یک بار انجام می‌گیرد. نقش نماز جمعه در این میان بسیار مهم است، بهویشه اینکه یکی از برنامه‌های خطیب در خطبه نماز جمعه، ذکر سوالات مهم سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است و به این ترتیب این اجتماع عظیم و پرشکوه مشاهده برکات زیر می‌شود:	• مشارکت • سیاسی • نماز جمعه	ای کسانی که ایمان آورده‌اید، چون برای نماز جمعه ندا در داده شد، بهسوی ذکر خدا بشتابیم، و دادوستد را واگذاریم. اگر بدانند این برای شما بهتر است.	۲۹ يَا أَنْهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُوَدِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ الْمُحْمَدَةِ فَأَسْعَوْهَا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرَوْهَا أَلْيَهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَلْعَمُونَ
۳۰	ب) ایجاد همیستگی و انسجام هر چه بیشتر در میان صفرف مسلمین، به‌گونه‌ای که دشمنان را به وحشت افکند و پشت آنها را بذرزاند؛ ج) تجدید روح دینی و نشاط معنوی برای توده مردم مسلمان؛ د: جلب همکاری برای حل مشکلات عمومی.			

جدول ۲. همگنی آیات وحیانی بر مؤلفه‌های مدل بانک جهانی (محقق ساخته، ۱۳۹۳)

نتیجه‌گیری

یکی از شگفتی‌های نظام وحیانی و موسوعه حدیثی و روایی اسلام و حتی سایر ادیان الهی ریشه داشتن بسیاری از مفاهیم، سازه‌ها، گزاره‌ها و اصطلاحات رایج عصر مدرن در فراخنای تاریخی این ادیان است؛ یعنی می‌توان با جسارت و جرأت اعلام کرد که بسیاری از واژگان مصطلح روزگار نو، در عصر کهن ریشه دارند، خواه دین و خواه میراث بشری؛ لذا در تبیین مناسبت بین دین و سرمایه اجتماعی امر اجتناب‌ناپذیری است که این مفاهیم (مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی) در نظام ارزشی به‌خوبی تبیین، تأکید و تصریح شوند.

سرمایه اجتماعی به‌نحوی در اغلب آیات قرآن کریم در امور مختلف دیده شده است.

قرآن کتابی است که به‌زعم صاحب‌نظران، ۹۰ درصد آیات آن به مؤلفه‌های زندگی وحیانی دنیوی و اخروی و ۱۰ درصد و شاید کمتر، به جهاد مربوط است. به‌طور مثال صراحتاً در آیه «وَأَن لَّيْسَ لِلنَّاسَ إِلَّا مَا سَعَى» (نجم: ۳۹) تلاش و سعی انسان را به سرمایه فکری نسبت می‌دهد و مجموعه سرمایه‌های فکری به‌نحوی سرمایه اجتماعی است (خنیفر، ۱۳۹۳: ۱). با کاوش و پایش مؤلفه‌های اصلی سرمایه اجتماعی در بانک جهانی، شاهد شگفتی عمیقی در زمینه اनطباق آیات بر مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی شدیم که نه تنها این تطبیق مدنظر قرار گرفته، بلکه توجه دین به کژکارکردهای این موضوع نیز بسیار نمایان است.

با عنایت به بررسی‌ها در زمینه سرمایه اجتماعی و نگاه دینی و فلسفی به آن (به‌ویژه آیات و روایات مورد استفاده در این نوشتار مانند آیه ۲ سوره مائدہ که: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، آماده باشید و گروه گروه به جهاد بیرون روید یا به‌طور جمعی روانه شوید.) به‌خوبی نمایانگر می‌شود که نگاه دینی و فلسفی به سرمایه اجتماعی ژرفای بیشتری نسبت به دیدگاه بانک جهانی دارد و این سؤال پیش می‌آید که چرا؟ زیرا نگاه بانک جهانی، سود، کاپیتالیسم‌نگری و منفعت محدود دنیوی است؛ ولی نگاه دینی، فراسویی و شامل بخش مهمی از رسالت آدمی در حیات چندروزه دنیوی است؛ که زیباترین تفسیر سرمایه وجودی هر انسان، در نگاه به دنیا و آخرت، در سخن حضرت امام حسن عسکری آمده است که

می فرمایند: «وَ اعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَانَكَ تَعِيشُ أَبَداً وَ اعْمَلْ لَاخْرَتَكَ كَانَكَ تَمُوتُ غَدًا»، یعنی برای دنیای خویش آن گونه باش که گویی جاودانه‌ای و برای آخرت آن گونه باش، که گویی روانه‌ای. این منظر در هیچ‌کدام از تفاسیر مکاتب بشری نسبت به سرمایه وجودی و اجتماعی انسان نیامده است.

تفاوت‌های اصلی بین نگاه و حیانی و نگاه مکاتب بشری این است که یکی فرازنشینی را می‌بیند و دیگری دنیای فرودین؛ یکی دنبال همافزاگی مادی و شکست رقیب است و دیگری به دنبال فدا شدن برای دیگری و فنا شدن در معبد؛ یکی عرش را برای فرش می‌خواهد و دیگری پرواز از پهنه به عرصات را می‌جوید و سرمایه وجودی این موجود دوپای راست‌اندام را از منظر زیبای دین، فراتر از حطام پر از لثام دنیوی می‌داند.

نتیجه آخر اینکه پهنه تحلیل فلسفی - دینی برای موضوعات میان‌رشته‌ای بسی گستردگ است و به خوبی می‌توانیم موضوعات فراوانی را به نظاره بنشینیم که داعیه‌داران مکتب‌ساز غرب‌نشین در قالب الگوهای رفتاری به دانشگاه‌ها سرازیر می‌کنند و در دایره دین و از پشت چشم طریف‌نگر فلسفی با ژرفای بسیار بیشتر و بعد زیباتر نگریسته شده است که سرمایه اجتماعی جزیی از این اصطلاحات و مفاهیم مورد بررسی ماست.

منابع

قرآن کریم.

۱. آیباغی اصفهانی، سعید (۱۳۹۲). طراحی و تبیین مدل مواجهه با سرمایه اجتماعی در سازمان، مطالعه موردی: دیوان محاسبات کشور، رساله دکتری، پردیس فارابی دانشگاه تهران.
۲. اسماعیلی شهمیرزادی، سیما، مرادیان سرخکلایی، منور، طل، آذر، صادقی، رویا و نیکوسرشت، زهرا (۱۳۹۲). ارتباط سنجی سرمایه اجتماعی درک شده و عوامل مرتبط با آن در کارکنان شبکه بهداشت و درمان شهرستان ری تهران، مجله تحقیقات نظام سلامت، ۹ (۱۱)، ۱۲۲۹-۱۲۲۱.
۳. اعظمی، هادی، حسینی، سید جواد و علمدار، اسماعیل (۲۰۱۳). تحلیل نقش سرمایه اجتماعی در حکمرانی مطلوب شهری، ارائه شده در پنجمین کنفرانس برنامه‌ریزی و مدیریت شهری، مشهد.
۴. امین بیدختی، علی اکبر؛ شریفی، نوید (۱۳۹۲). دیناری و سرمایه اجتماعی، حامی امنیت اجتماعی، فصلنامه مطالعات اجتماعی (۳۳).
۵. براتلو، فاطمه؛ صنایع، محمد (۱۳۸۸). درآمدی بر سرمایه اجتماعی بر پایه عقلانیت دینی، نامه پژوهش فرهنگی، سال دهم، دوره سوم، شماره ششم.
۶. ترک‌زاده، جعفر؛ محترم، معصومه (۱۳۹۱). تدوین و ارائه الگویی یکپارچه از سرمایه اجتماعی و پیامدهای آن، مطالعات مدیریت انتظامی، سال ۷، شماره ۲.
۷. جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۸). دین‌شناسی، مرکز نشر اسراء قم.
۸. حسن‌زاده ثمرین، تورج (۱۳۸۹). طراحی و تبیین مدل سرمایه اجتماعی به منظور دستیابی به تعالی سازمانی در شهرداری تهران، رساله دکتری، دانشگاه تهران- پردیس قم.
۹. خلیلیان، حسین (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین دیناری و رفتار شهریوندی سازمانی (در سازمان‌های منتخب)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران- پردیس قم.

۱۰. خنده رو، مهدی (۱۳۸۷). بررسی سرمایه اجتماعی و عوامل مؤثر بر شکل‌گیری آن در سطح محله (مطالعه موردی محله‌های منطقه ۹ شهرستان مشهد)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی.
۱۱. خنیفر، حسین (۱۳۹۳). یادداشت‌های موضوعی، [بی‌نا].
۱۲. درخشش، جلال؛ ردادی، محسن (۱۳۹۰). کثرکارکردهای سرمایه اجتماعی و نقش دین در بهبود آن، جستارهای سیاسی معاصر (۱) ۲.
۱۳. شیرازی، سید حسن (۱۳۵۷). رمز پیشرفت ملت‌ها، تهران: انتشارات اسلامیه.
۱۴. شیرخانی، محمد علی، واسعی زاده، نسیم (۱۳۹۱). سرمایه اجتماعی و امنیت بین‌المللی، فصلنامه سیاست، ۴۲ (۲)، ۱۱۳ - ۱۲۸.
۱۵. ضرغامی، برزین (۱۳۸۶). نقش نهادها و رفتارهای دینی در تعویت و انسجام سرمایه اجتماعی، نشریه آین، شماره ۷، ۷۰-۷۳.
۱۶. طباطبایی، محمد حسین (۱۳۶۳). ترجمه تفسیر المیزان، محمد باقر موسوی همدانی، قم، اسلامی.
۱۷. علینی، محمد (۱۳۸۸). سرمایه اجتماعی در آموزه‌های اسلام، انتشارات بوستان کتاب، قم.
۱۸. عمید، حسن (۱۳۵۴). فرهنگ عمید، تهران: سازمان انتشارات جاویدان.
۱۹. فصیحی، امان الله (۱۳۸۶). دین و سرمایه اجتماعی، ماهنامه معرفت، ۱۶ (۱۲)، ۷۹-۱۰۰.
۲۰. کتابی، محمود، گنجی، محمد، احمدی، یعقوب و معصومی، رضا (۱۳۸۳). دین، سرمایه اجتماعی و توسعه اجتماعی فرهنگی، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان (علوم انسانی) ۱۷، (۲)، ۱۶۹-۱۹۲.
۲۱. محمدی، جمال؛ عیوضلو، محمود؛ عیوضلو، داود؛ رضایی، فرشته (۱۳۹۲). تحلیل فضایی از تأثیر دینداری بر سرمایه اجتماعی، مورد مطالعه نقاط شهری و روستایی شهرستان کوهدشت، فصلنامه علمی - پژوهشی دانشگاه گلستان، سال سوم.
۲۲. معین، محمد (۱۳۸۶). فرهنگ فارسی (معین)، تهران: عمامد.
۲۳. مورفی، ژورف (۱۳۸۶). غیرممکن است، تهران، نشر مرکز.
24. A.ellwood, chrles (1993). *The social function of religion*, the American journal of sociology, vol.19, no. 3, pp. 289307.

-
- 25. Burt, R.s (1997). *The contingent value of social capital*, Administration sciences quarterly, pp42.
 - 26. Coleman, J.S (1988), *Social capital in the creation of human capital*, American Journal of Sociology, (94), pp. 95-120 .
 - 27. Digna, Emil (2014). *Social capital and social justice*, procedia-Economic and Finance (8): 246-253.
 - 28. Fukuyama, F (1995), *Trust: The social virtues and the creation of propriety Network*, Free press.
 - 29. Honlond, Jasmin; Wippert, Maria; Van der Meer, ELKE (2014). *Urban health resources: physical and social constitutes of neighborhood social capital*, Procedia-social and behavioral science (131): 491-496.
 - 30. Mellor, J. And Gilliat-Ray, S. (2013). *The early history of migration and settlement of Yemenis in Cardiff: religion and ethnicity as social capital*, Ethnic and Racial Studies. Vol. 38, Issue1, pp.176-191.
 - 31. Nahapiet, J. and Ghoshal, S. (1998). *Social capital, intellectual capital and the organizational advantage*, Academy of Management Review. 22 (20), pp.242-266.
 - 32. Putnam, R.D. (1993). *Making Democracy Work, Civic Traditions in Modern Italy*, Princeton University Press, Princeton, New Jersey.
 - 33. Smidt, Crown. (2003). *religion as social capital*, Baylor university press.
 - 34. Speller berg, A. (2001). *Framework for the Measurement of social capital in New Zealand*, Social Capital programmed team. Statistics New Zealand.
 - 35. Swinburne, Richard, (2003). *Providence and the problem of evil*, oxford Clare don press.
 - 36. Verduin, Femke; Smid, Geert E; Wind, Tim R; Scholte, Willem F (2014). *In search of link between social capital, mental health and sociotherapy: A longitudinal study in Rwanda*, Social Science & Medicine, Volume 121: pp. 1-9.